

ZGROMADZENIE MISJONARZY OBLATÓW MARYI NIEPOKALANEJ

Prokura Misyjna

www.misjeoblaci.pl | www.misyjne.pl | www.oblaci.pl

BIULETYN

Poznań | styczeń 2024

SŁOWO NA POCZĄTEK

WIESŁAW CHOJNOWSKI OMI

Dyrektor Prokury Misyjnej
Misjonarzy Oblatów

**Kochani Przyjaciele Misji, wierni
Sympatycy i niezawodni Darczyńcy!**

W święto patronalne Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej, 8 grudnia 2023 r., został zainaugurowany w naszym zgromadzeniu jubileuszowy Rok błogosławionego Józefa Cebuli OMI – związany z 25. rocznicą jego beatyfikacji. Uroczystości rozpoczęły się w Lublińcu od Eucharystii, którą sprawowali: prowincjał polskiej prowincji o. Marek Ochlak OMI, postulator generalny zgromadzenia o. Diego Saez OMI, wicepostulator procesu beatyfikacyjnego o. Kazimierz Lubowicki OMI, a także członkowie miejscowej wspólnoty oblackiej.

Hasło jubileuszowego roku dziękczynienia brzmi: „Być świętym, to naj-

pierw być człowiekiem”. Są to słowa wypowiedziane przez samego o. Józefa Cebulę, męczennika II wojny światowej. Homilię opartą właśnie na tym cytacie wygłosił o. Kazimierz Lubowicki OMI. Przypomnił, że błogosławiony oblat urodził się 23 marca 1902 r. w Malni pod Opolem. Był przełożonym Niższego Seminarium Duchownego w Lublińcu, gdzie podczas wojny roznosił chorem Komunię świętą, błogosławił małżeństwa, chrzczył dzieci – mimo że za udzielanie sakramentów groziła śmierć. W Markowicach był mistrzem nowicjatu i tam przyjmował uciekinierów z innych domów, choć narażał się na opresje ze strony okupantów. 18 kwietnia 1941 r. wywieziono go do obozu w Mauthausen i po trzech tygodniach tortur został zastrzelony przez wartownika. Żyjąc w ciężkich czasach, miał odwagę służyć Bogu i ludziom w każdej sytuacji niezależnie od konsekwencji.

Uroczysta Eucharystia zakończyła się odmówieniem modlitwy za wstawieniem bł. o. Cebuli. Odczytany został też akt oddania się Maryi Niepokalanej, a następnie udzielono błogosławieństwa krzyżem oblackim błogosławione-

**BYĆ ŚWIĘTYM,
TO NAJPIERW BYĆ CZŁOWIEKIEM**

go, który sprowadzono z Mauthausen. To jedyna relikwia, która pozostała po błogosławionym oblacie.

Za przykładem męczennika oblata bądźmy wierni wartościom chrześcijańskim i pogłębiajmy w sobie świadomość tej wielkiej łaski, jaką zostaliśmy obdarowani we wspólnocie Kościoła. Pamiętajmy w modlitwie o intencji papieskiej na styczeń 2024 r.: „Módlmy się do Ducha Świętego, aby pomógł nam w rozeznaniu darów różnych charyzmatów we wspólnotach chrześcijańskich i odkrywaniu bogactwa wielu tradycji liturgicznych wewnątrz Kościoła”. •

Zdejmij buty

W grudniowy wtorek misyjny gościeliśmy w Domu Misyjnym s. Celinę Wojciechowską SSpS. Misjonarka Ducha Świętego podzieliła się swoim doświadczeniem. Zapraszamy do wczytania się w jej słowa.

NIEZNANA GHANA

Od kiedy uświadomiłam sobie, że moim pragnieniem jest praca na misjach – tam, gdzie ludzie jeszcze nie znają jedynego Zbawiciela Świata, Jezusa Chrystusa – szukałam zgromadzenia misyjnego, do którego mogłabym wstąpić. Kiedyś ktoś mnie zapytał, czy chciałabym wstąpić do zakonu. Odpowiedziałam wtedy:

Dom Misyjny. Spotkanie Przyjaciół Misji z misjonarką s. Celiną

„Tak, ale tylko misyjnego”. Niedługo po tej rozmowie miałam styczność ze Zgromadzeniem Misyjnym Sióstr Służebnic Ducha Świętego. Dowiedziałam się, że

główny dom tego misyjnego zgromadzenia jest w Raciborzu. Nawiązałam kontakt i zostałam przyjęta. W moim

CIĄG DALSZY NA NASTĘPNEJ STRONIE

sercu było pragnienie, by wyjechać do Papui-Nowej Gwinei. Przed wstąpieniem rozczytywałam się w książce pt. „W kraju kamiennej siekiery”. Były to listy pisane przez misjonarzy werbiistów właśnie z tego kraju. W początkowej formacji moje misyjne pragnienie wzrastało, podsycone przyjazdami misjonarzy, którzy opowiadali o swoim zaangażowaniu misyjnym i potrzebie nowych pracowników misyjnych, także siostr. Po ślubach wieczystych otrzymałam przeznaczenie do Ghany na tzw. doświadczenie misyjne. Zanim tam pojechałam, wysłano mnie na kurs języka angielskiego do Anglii. Stamtąd już bezpośrednio do stolicy Ghany – do Akry, gdzie zgromadzenie miało swój dom prowincjalny. Wspólnota liczyła 11 osób i były to siostry z Argentyny, Niemiec, Indii, USA, Węgier, Austrii, Filipin i do nich dołączyłam ja – Polka. Siostry przyjęły mnie bardzo serdecznie i od razu czułam, że jestem w domu. Kiedy weszłam do swego pokoju, na stole zobaczyłam kartkę, która mnie wzruszyła. Były na niej słowa: „Naszym pierwszym zadaniem w zbliżeniu się do ludzi innej kultury, innej religii jest zdjęcie butów, bo miejsce, do którego się zbliżamy, jest święte. W przeciwnym razie możemy znaleźć się w sytuacji, w której wykorzystujemy czyjeś marzenie. A co ważniejsze, możemy zapomnieć, że Bóg był tam przed naszym przybyciem” (autor tych słów jest nieznany).

WAŻNY DLA MNIE CZAS

I tak zaczęłam poznawać nowy, misyjny świat, tak różny od tego, który był mi znany. Miałam przygotowanie teologiczne, więc zaczęłam uczyć religii w katolickiej szkole średniej. W czasie

ZDJĘCIA Z ARCH. MISYJNYCH DRÓG

Parafia pw. Chrystusa Króla w Poznaniu. Eucharystia z udziałem s. Celiny w pierwszy wtorek misyjny grudnia

wolnym od zajęć poznawałam rzeczywistość misyjną i zaangażowanie naszych siostr, które pracowały jako pielęgniarki i położne w szpitalach i klinikach, jako katechetki w szkołach podstawowych, średnich i zawodowych, miały też kontakt z więźniami, wspierały trędowatych, były zaangażowane w prace charytatywne i pastoralne.

W 1988 r. pierwsze śluby zakonne złożyła pierwsza Ghanka. W jej ślady poszły kolejne kobiety. Teraz program formacyjny w prowincji ghańskiej obejmuje także osiem młodych kobiet z Angoli, Ugandy, Zimbabw, Togo i Beninu. Siostry misjonarki Ducha Świętego zostały ubogacone kulturą afrykańską. Jesteśmy otwarte na przyjmowanie i dzielenie się

ze wszystkimi młodymi afrykańskimi kobietami, które chcą dołączyć do nas, by wspólnie głosić zbawczą miłość Trójjedyne Boga.

Dzisiaj w Ghanie pracują siostry z 21 różnych krajów. Siostry misjonarki Ducha Świętego z Ghany są misjonarkami na Filipinach, w Togo, Republice Południowej Afryki, Zambii i Rzymie. Patrząc wstecz na lata spędzone w Ghanie, dziękuję Bogu za ten czas, który uczył mnie drugiego człowieka, który uczył mnie prostoty i radości, pokory i wdzięczności. Dziękuję za czas, który dał mi wiele – znacznie więcej niż ja sama mogłam i byłam w stanie mu dać.

s. Celina Barbara Wojciechowska SSP

KALENDARZ MISYJNY 2024

W sprzedaży jest już tradycyjny obłaci „Kalendarz Misyjny” na rok 2024.

Zeskanuj kod i zobacz więcej!
Zapraszamy też na misyjne.pl.

**Składamy serdeczne
BÓG ZAPLĄĆ
za złożoną ofiarę**

OFIAROWANA KWOTA

Prokura Misyjna

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej
ul. Ostatnia 14, 60-102 Poznań

telefon 61 830 76 31

e-mail: dyrektor@prokuramisyjna.pl
sekretariat@prokuramisyjna.pl

Nr konta PKO BP S.A.

I Oddział w Poznaniu
nr 18 1020 4027 0000 1202 0031 7198

Zamów intencje na: www.mszalneintencje.pl

Odwiedź nasze strony: www.misyjne.pl; www.misjeoblaci.pl; www.oblaci.pl

Szanowni Państwo, jeśli otrzymali Państwo tę korespondencję przez pomyłkę bądź nie chcecie jej otrzymywać, informujemy, że zgodnie z Dekretem ogólnym w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim z dnia 13 marca 2018 r., mają Państwo prawo do dostępu do treści swoich danych i ich sprostowania, usunięcia ich i zapomnienia, ograniczenia przetwarzania oraz prawo do przenoszenia danych. W tym celu prosimy o kontakt pod adresem: iodo@prokuramisyjna.pl. Jednocześnie informujemy, że niniejszy Biuletyn jest formą potwierdzenia otrzymanej darowizny.